

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **N. T. K.**, zastoupená JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem se sídlem v Děčíně, AK Prokopa Holého 130/15, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 11. 2003, č. j. 15 Az 271/2003 - 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 15. 7. 2002, č. j. OAM-947/AŘ-2002, kterým byl zamítnut rozklad stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2001 č. j. OAM-2719/VL-10-C10-2000. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovatelce neudělil azyl dle ustanovení § 12, 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně rozhodl, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek krajského soudu, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl stěžovatelce doručen dne 15. 3. 2004.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu stěžovatelce – tj. pondělí 15. 3. 2004. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 29. 3. 2004.

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl v daném případě pondělí 29. 3. 2004. Podala-li stěžovatelka kasační stížnost dne 19. 01. 2005, učinila tak zjevně po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud je však nucen podanou kasační stížnost odmítnout především z důvodu naplnění zákonných podmínek zakotvených v ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Ve smyslu tohoto ustanovení soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o této věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V daném případě byla krajskému soudu před podáním této kasační stížnosti doručena v zákonné lhůtě dne 26. 3. 2004 kasační stížnost stěžovatelky, zastoupené na základě plné moci JUDr. J. Š. O této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl dne 25. 10. 2004 pod č. j. 5 Azs 159/2004-40 tak, že kasační stížnost zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu